

kező sajátos látásmódnak köszönhetően.

MIHOLICS TÍMEA

(C.E.T. Belvárosi Könyvkiadó, Budapest,
2006, 260 oldal, 1955 Ft)

HAKLIK NORBERT:

Big Székely Só

Big Székely Só – olvastuk heteken keresztül az Ulpius-házról megszokott horderejű reklámkampány plakátja in és szóróanyagain. Egy ilyen címre nem lehet nem odafigyelni. Haklik Norbert regényének sztoriját ismerve pedig nem lehet elkerülni, hogy kézbe vegyük. Az eddig szélesebb körben elsősorban újságíróként ismert Haklik Norbert regényével íróként is bekerült a köztudatba.

A roppant szórakoztató kötet nagyszerűsége szokatlanul friss alapgondolatában, nyelvi kivitelezésében és bővérű humorában rejlik. Az alapállás ismerősnek tűnhet: az eszes, sokra hivatott, csavaros beszédű és csavaros agyú székely fiú elmegy világot látni, majd sokévi külföldi tartózkodás után hazatér falujába. Az *Ábel*-trilógia amúgy is sokszor jut eszünkbe Haklik regényének olvasása közben, ám nem csupán a fent vázolt alapál-

lásbeli hasonlóság okán, hanem az utánozhatatlanul egyéni gondolkodásmódról tanuskodó, könnyfakasztóan szemléletes és szellemes székely bmondásoknak köszönhetően is. Csakhogy Ábel nem egy lopott autóval tér haza, amelynek csomagtartója dugig van tömve marihuánamagokkal, és high-tech számítástechnikai ketyerékkel. Borbély Barna azonban igen. És neki is lát, hogy a nagyvilág zajától és komplikált anyagi viszonyaitól elszeparált Székelyszolyva derék lakóinak életét fenekestül felforgassa. Először felszántja a családi birtokot, hogy elvesse a hollandus magvakat, ám ez a vállalkozása kudarcba fullad egy szerelmi intrika folytán: Barna szerelme, az elragadó Fazakas Eszter féltő atyja, Mózsi bácsi és Góliát-termetű bátyja,

Miska – Eszter becsületét védelmezendő – felgyűjtják a dús ültetvényt. Hősünknek ezután új kereseti forrás után kell néznie, ezért titokban bekamerázza Székelyszolyva összes köz- és magánterületét, és beindítja „a világ első internetes kiberszékely valóságóját”, amely igen hamar népszerűvé válik a virtuális térben kukkolók körében. Az ötlet annyira zseniális, hogy az ember szinte rögtön számítgatni kezd, vajon miért ne lehetne a valóságban is megcsinálni egy hasonlót. Ráadásul a valóságshow-rajongók is jobb életmintákat tanulhatnának el

belőle, mint a jelenleg futó televíziós verziókból.

Székelyszolyva lakói ugyanis egytől egyig szeretetre méltó, mulatós, jellemes, ám szó, ami szó, némiképp nagy természetű emberek. Haklik alakjai hús-vér figurák, jól kidolgozott, hiteles személyiségekkel, még ha időnként áldozatul esnek is a szerző romantizáló hajlamának. *A Big Székely Só* valóban felmutatja mindazon esszenciális jellemzőket, amelyek a székelységről alkotott, főként Tamási-regények és székely viccek által táplált köztudatban léteznek. Ebből a hozzáállásból pedig egy percre sem esik ki a szerző. A nyelvi gazdagság, az anyaországiak számára olyankor szokatlannak tűnő, gyönyörködtető mondatszerkesztés, és a minden szót valamilyen sajátos íroniával átítató humor teszi élvezetessé a történetet, nem is beszélve a székelyszolyvaiak életének hétköznapióságukban is mulattató epizódjairól, amelyek kitöltik a nem túl gyorsan pergő események láncolatát.

Hakliknak óriási kiugrás a kötet, ugyanakkor az eddig (az újságírás mellett) szépíróként számon tartott szerző számára nem lesz egyszerű kilépni a szórakoztató irodalmat alkotó író szerepéből. Mert bár az első laptól az utolsóig igényes, szellemes és tartalmas prózáról van szó, műfajilag nem terjednek túl a keretei a szórakoztató regényén. Ami természetesen nem csökkenti a mű értékét, ugyanis Haklikon nem is látszik

a görcsös igyekezet, hogy e mostani bravúrával többre törekedne, mint hogy szórakoztatva gondolkodtassa el az olvasót.

A regény legfőbb erénye, hogy megfelelő kontrasztot nyújtva, már-már drámai erővel mutatja be a szeretnivalóan és talán irigylésre méltóan egyszerű életet élő székelyszolyvaiak szembesülését a globalizmus szabados értékrendjével. A népmesei fordulatoktól sem mentes *Big Székely Só* lendületesen megírt, szórakoztató és bölcs könyv, melynek olvasása közben és után úgy érezzük, mi is szeretnénk kicsit székelyek lenni.

FALVAI MÁTYÁS

(*Ulpius-ház Könyvkiadó, Budapest, 2006, 244 oldal, 2580 Ft*)

ESTERHÁZY PÉTER:

Utazás a tizenhatos mélyére

És a nyolcadik napon Isten megteremté a futballpályát, és az emberek boldogan játszani kezdenek, és látá Isten, hogy ez jó. Vegyünk egy füves területet („vonalakkal, zölddel, igen, egy futballpályát”), amelynek pontos méretei: 100-szor 100 yard, azaz négyzet alakú. Nevezzük el ezt fikciónak. Ez az a tér, ahol egyszerre vagyunk az 1954-es berni német–magyaron (ne